

BƯỚM HỒNG

Truyện của TA QUANG KHÔI

— 74 —

CHƯƠNG 10

Hán lắc đầu :
— Không được ! Má đừng xát dài tôi. Bày giờ tôi
mà rót xà Nguyễn Ánh tôi sẽ bắn chết liền tại chỗ.
— Má hứ với con mà bắn chết nó thì về tiền
bạc ra để chạy cho con tha tội. Con nên thương nó, má
mà người ta giám tội cho tôi.
— Tôi đã bắn chết thằng cảnh sát năm kia, má
mà người ta giám tội cho tôi.
— Má xin lấy danh dự của má mà dù hứa rằng con sẽ
nhé tôi.

Vừa nói bà lại vừa bước tới, Hán quát :

— Má bước thêm bước nữa tôi bắn chết Nguyễn Ánh
ngay.

Bà thở dài thất vọng, đặt xát xát lên bàn học
của bà, đập nát dưới gối, gác chân lên mình. Bà muốn
ban lâm mà không biết làm sao.

Hán hỏi :
— Như thế nào ?

Nói xong hán đẩy nhẹ đùi trước. Hàng Bão lai gọi :

— Phuot ! Con tôi nghe má. Hãy buông tha Nguyễn

Ánh ra.

Hán hắng đáp.

— Phuot !
Làm thế là tiếng đại tá Tự, Hán hỏi giật mình, cái
giết mìn của một đứa con vồn rái húi người chỉ nghiêm khắc
với người là húi. Ông đọc dọc dài :

— Mày hứa đây đây. Không thoát được đâu !

Hán cười nhạt :

— Ông nói tôi đã nêu hàng hảm sao ? Bày giờ, mót
lết tôi đi đến hứa tôi, hứa tôi.

Thế thì mày may mắn rồi. Đến kia, còn nhiều người
đang chờ đợi máy.

Hán hơi ngáp một cái. Hán thầm tự trách tại sao hứa
không nghĩ ra điều đó trước. Nếu như lén săn thương
rồi leo mồi nhà trốn đi may là obo có bị trọng phạt. Từ
nhìn di chui vào vòng vây của nhà chúa Nguyễn Hán còn đang
luôn run lịt lịt lịt trong lòng Nguyễn Ánh.

— Nguyễn Ánh tên cách chạy tên mìn, nó không
điều đầu. Nếu Nguyễn Ánh có một chút can đảm thì cứ xó
sé té cầu thang đi.

(Còn Nửa)

BƯỚM HỒNG sắp chấm dứt
ĐỐN ĐỌC :

Trong cơn giông bão

Truyện của TA QUANG KHÔI

CÁNH BÈO VÀNG Y

G278Q

CHƯƠNG IV

Bảy khía lèi anh, sáu chư muôn già sáu chư khồng
thêm chép chút.

— Anh không biết gì hứa tron mà cũng ham nói hoài
Đành giờ khéo, chuyện này khéo. Bénh phèo, đầu đau lè
dục tội tôi nói, tôi nói, tui cũng biết nó là sao rồi; chờ
còn chuyện này, tui như đang lu lo tung tung... Rồi chí
tôi hứa ngày sau...

— Ông Năm bắt cười.

— Nêu vậy khía nói khía và tui đều gần nhớ là mày
nên nghe mà giặc hùa hùa, rồi mày mai tau mày này...

Không hứa nói khía, lùi chín giờ, ròi tau nó chớ máy đén khở.

Bảy khía quai, tui lèi chín giờ, ròi tau nó chớ máy đén khở :

— Phố già ! Chợ chàm, ngày nay lèm ?

— Ông Năm lèi vui em :

— Bàng vây là mày tò mò đặc biệt cho mày thêu
tô bàng hùi bàng xay đây nè ? Nêu thêu đòi, náo da,
não lòng náo tòng, náo dấp và lùa ba eái hét già
tươi nứa ? Đè mày hùi trước cho khօi. Rồi đéo rến sao
rết vù chò mày đén em. Ông đéo tày mày thêu đி.

Bảy khía tím,

— Chèo lèi, có chèo đéo biết ?

— Ông Năm nói khía đéo.

— Bảy khía mày béo bít tết cao không nồi. Và
mày mày đéo đít vùi đùm đèn ngoc lanh.

Bảy khía nói mồi.

— Cha, toàn là những khía đùi bùi bùi !

— Bàng vây là mày. Trong ngày này mày cần những
thứ là đrve hùa là đrve lo lèi đrve lèi đrve. Bò mày chì
chì đrve mày rết rết tui moi moi, eò lèi đrve rết mày
đe lèi mày ngòi à ?

Bảy khía mày, tưng tuy :

— Y, đéo mày lèi ngòi à ! Mói lèi quan nèu chót
diết hùi mày khía khia gi ?

— Bèi vây tui mày ngòi tòi mày phò gá đéo trống,
tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày tòi mày

TUỔI TRĂNG MỚI

Chị Linh Trang và Phương Chi chém sóc

NGUYỄN THANH CẨM

TRUYỆN VUI DÀI DÀI

GIÁC MỘNG CỦA MẸ HEO GIA

(Kết tiếp)

Giai tùng dợt thời làm ăn lanh đê thịt. Nhưng mèo hổ vẫn chưa thèm như là. Lão u oải đắng lèo, nhán trang trại, rỉ sét phết lung le, béo phèo không bao giờ nã về phía có ngon có ngọt là hết trước mặt.

Lão hổ vong sáu giờ vò lò dò! Lão thèm nghĩ, vợ chồng lão sẽ đánh kết chích chép sáp đất kế hoạch chiếm lại trang trại, chờ hổ không chịu chịu hùa bùn làm tội mèo hổ lồng bao năm nay.

Tự nhiên lão thấy mèo béo túc nhẹ đãi chút..

5.

Trang trại đã hoa toàn thi mèo!

Còn bà cô đang múa tay bàng bàng tên trên nóc công chính. Một trước hổ được cuối một lớp son trắng, chỗ đậm, chỗ nhạt, trông thật thanh thoát. Trên lớp son ấy là một hàng chữ mèo đỏ chói, viết ngực ngực, sai chinh sai chinh, trong nhau, sao cho mèo không ai có thể đọc ra cái gì.

Nhiều khu nhà trong trại còn đỗ nét vui vẻ của bao động, chưa được sցap sցap. Đã biết khú chuồng ngày em muốn cõi nào cõi đó lại nhưng không còn nữa.

Mùa hè như dù giáng sấm để chờ dịp đến và hè có đến đây hồn lái làm giàn bành chia lái, nhưng em vẫn thích những cảnh Phượng rơi lá rồi đến lại trên cây.

Em vẫn có thể nhìn thấy những cảnh Phượng còn đó trên vách trang trại, những cảnh phượng vừng vừng rụng lá, già, già cuộn đi mãi như chín bông đùa sáp sáp mèo không tiếng, những tình bạn trong tiếng, mèo những kỷ niệm em chờ ngày rủi đầy.

(Còn nữa)

LỜI HAY Ý ĐẸP

11. Sự thành công chắc chắn chỉ cho ta thấy, một bô mới bắt đầu, nghịch cảnh sẽ chờ ta thấy một trái kim.

Colton

12. Sự thích hợp là một cảm thấy lớn, nhưng nghịch cảnh lại là cảm giác vui đại hơn. Sự dày dặn trên lòng ta, thiếu thốn tài lện và làm cho lòng ta càng căm.

Hadist

13. Ngợt ngáo thấy cái công dụng của nghịch cảnh, nó giống như một con cỏ, xà xà và độc ác mà vẫn deer trên đầu một đỗ trang trại quê gác.

Shakespeare

BUỒN SÁNG CUỐI ĐÔNG

Riêng cho nhà, Đô thị Kim Chung

Và Trung Quốc

VIẾT CHO

BƠN MINH!

Uu ái trao về (Ngô quý 10A2 BL.)

MÂY BƠN PHƯƠNG

Bơp tôi, gõe có: Ánh, Tình, Xuân, Ken, Thím và là ánh hồn có cảm giác lúi húi, mèo màng, không ai rõ là trang có

những cảm giác

Phương rơi lá rỗi

đến lại trên cây

và em cũng

không

để

nhìn

